

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Ύκουργείου της Παιδείας ως το κατ' ελάχιστον παιδικών περιοδικών σύγγραμμα, αληθείς παρασόν εις την χάραν ημών υπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Εσωτερικού :	Εξωτερικού :
Ετησία . . . . . δρ. 8,-	Ετησία . . . . . φρ. 10,-
Εξάμηνος 4,50	Εξάμηνος 5,50
Τριμηνιος 2,50	Τριμηνιος 3,-

Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην εκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διά των Πρακτικών, Έσωτερ. λ. 10. Έξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ετών, Α' και Β' περιόδου
τιμώνται έκαστον λει. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Όδός Εδριπέδου άρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλικόν

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος

Έν Αθήναις, 7 Ιανουαρίου 1912

Έτος 34ον.—Αριθ. 6

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΑΝΔΡΕΪ ΒΑΛΔΕΣΙ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)

— Όχι δεν μπορώ! απήντησε θραυτός ο Μπεσού.

— Τότε, είπεν ο μαρκήσιος, θα σου κάμω καταγγελίαν. Θα υποχρεωθής να μου δώσης λογαριασμόν για όσα δένδρα μου έκοψες και για όσα μευ έκαψες, διότι αυτά εδώ δεν εινε βέβαια όλα όσα λείπουν από δάση τριών έκταριών. Θα υποχρεωθής ακόμη να μου πληρώσης όλα τα ένοίκια που πήρες από τας άποθήκας μου εις το διάστημα των δεκαπέντε ετών, θα με αποζημιώσης για όλη την καταστροφή που μου έκαμες και θα πής και φυλακή τουλάχιστον ένα χρόνο. Τώρα διάλεξε!

Σιγά-σιγά, οι υιοί του Μπεσού εξεφόρτων τα δένδρα και τα έβαλαν πάλιν εις την αποθήκην, από την όποιαν τά είχαν βγάλη.

Θυμός δυνατός έκαμνε πελιδνά τα βάνουσα χαρακτηριστικά των, αλλά τόν συνεκράτουν μη τολμώντες νάντισταθούν.

— Όταν έτελειώσαν, έκλείδωσαν την θύραν της αποθήκης και ήτοιμάθησαν να πάρουν το κλειδί. 'Αλλ' ο μαρκήσιος έπροχώρησε τείνων την άριστεράν χείρα, ενώ με την δεξιάν εκράδαινε το πιστόλι του.

Τρέμων ο Μπεσού παρέδωσε το κλειδί.

— Πάρε και φύλαξε το, Πέτρε, είπεν ο μαρκήσιος προς τόν υιόν του. Τώρα, εξηκολούθησε, στραφείς αποτόμως προς τόν Μπεσού, να φορτώσης γρήγορα τα πράγματά σου, γιατί δεν θα τὸ κουνήσωμε από 'δώ αν δεν τελειώσης.

— Μα ή μάμμα μας δεν έσχηώθηκε, έτόλημσε νάντιτάξη ο Πακωβος Μπεσού, ο νεώτερος από τούς υιούς του χωρικού.

— Να την ξυπνήσετε. Πηγαίνατε γρήγορα! Την στιγμήν εκείνην ο Πέτρος έπυροβόλησε έσκότωσε δύο σπουργίτια. Αυτό περισσότερο από τα λόγια, έκαμε τούς χωρικούς να σπεύσουν.

Έντός δύο ώρων, όλα των τα πράγματα έφορτώθησαν εις το κάρρον.

Έν τῷ μεταξύ ο Πέτρος είχε σκοτώσει είκοσι σπουργίτια.

— Να τα κάμης σαλι για το γευμα, είπεν εις την Όνωριναν, ή οποία προσήλθεν.

και ήμιλλώντο οι δύο των πότος θα έκαμνε τα καλλίτερα φαγητά.

Έπιτελους το κάρρον, ακολουθούμενον από τα πέντε μέλη της οικογενείας Μπεσού, εξήλθεν από την μεγάλην αυλήν, έπέρασε την κινητήν γέφυραν και όπισθεν του ή βαρεία θύρα έκλείσθη με δυνατόν κρότον, ως επιφώνημα θριάμβου.

Διά πρώτην φοράν, οι πολυπαθείς ιδιοκτῆται της Ρογέτης εύρέθησαν μόνοι εις τόν πύργον των.

Η καλή αυτή εΐδησις έχαιρετης την άφύπνισιν της μαρκησίας, ή οποία ηθοάνθη ζωηροτάτην γαράν, διότι ή παρουσία των ανθρώπων εκείνων της αφήρει πσαν όρεξιν να εξέλθη από τα δωμάτια της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΑΚΤΙΝΕΣ
Αι συμβουλαί ενός πατρός.

Ο μαρκήσιος εδιάλετο να τελειώση αυτή ή έγκατάστασις, δια την όποιαν είχε προορίση, όσα χρήματα εισέπραξεν εκ της πωλήσεως των ίππων και των άμαξών του εις το Παρίσι. Διότι έβλεπεν έγγίζουσαν την κατάλληλον έποχην δια την έκποίησιν των επίπλων και των καλλιτεχνημάτων του μεγάρου του Κουρ-λά-Ρέν,

το προϊόν της οποίας θα τῷ επέτρεπε νάναχωρήση προς αναλήθησιν τύχης, άφινων μέρος των χρημάτων προς συντήρησιν της οικογενείας κατά το διάστημα της άπουσίας του.

Έσχεδιάζε μάλιστα να επιδιώξη την πώλησιν του μεγάρου μετά των επίπλων του, όπως ήτο και εύρισκτο, χωρίς να τά έκθέση εις έκύσιον πλειστηριασμόν, άλλ' έπρεπε δια τούτο να σπεύση.

Έμισθωσεν όθεν πολλούς εργάτας δια τόν καθαρισμόν της άγρεπαύλειως, των αυλών και του κήπου· έκαλλιέργησε τούς δύο έκχερσωθέντας άγρούς, έσπειρε σίτον εις τόν ένα και εις τόν άλλ-

«Ο μαρκήσιος έπροχώρησε τείνων την άριστεράν χείρα...» (Σελ. 49, στ. α')

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ του τόμου της Διακόκκινα με χρυσά γράμματα, δι' όσους θέλουν να χρυσοδέσουν τα φυλλάδια των εις τόμον, εινε ήδη **ΕΤΟΙΜΑ** και πωλούνται εις το Γραφείον μας. Στέλλονται δε ταχυδρομικώς προς τούς έμβάζοντας το αντίτιμον, δραχ. ή φρ. 1,75.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Η λέξις με άπλα στοιχεία των 8 στιγμών λεπτά 10, δια δέ τούς συνδρομητάς μας λεπτά 5 μόνον με παχέα στοιχεία το διαλάσιον, και με κεφαλαία το τευλάσιον. Έλάττωτος όρος 15 λέξεις, δηλαδή και αλ δλιγώτεροι των 15 πληρόνται ως να ήσαν 15. Ο χωριστός σελιχος, βυτο και από μίαν λέξιν, με κεφαλαία ή παχέα ή άπλα στοιχεία των 8 στιγμών, υπολογίζεται ως 15 λέξεις άπλα.—Αι μη συνοδευόμεναι υπό ταυ αντίτιμου άγγελιαί δεν δημοσιεύονται].

Δηλώ εις τόν Δάφνης Στέφανον, ότι ή ζητηθείσα διευθύνσις εινε:

Source de sentiments, Poste-Res.tante, Port-Saïl (Egyp'te)

Σεικτευμένη Σικωπίαις (1Β', 19)

Αγαπητό Αρχιζιζάνιον, για τή γιορτή σου εύχομαι γρήγορα εύτυχημένα.

Ελληνική Δόξα. (1Β', 20)

Διοικητικόν Συμβούλιον «Δόξης», εύχομαι το Νέον έτος άισιον και εύτυχές.

Γλυκεία Έλλάς. (1Β', 21)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΑΥΤΑΙ ΤΟΥ 3ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ίδε την λύσιν εις την σελ 16.)

ΑΘΗΝΩΝ: Άνδρ. Α. Δεττίας, Τυχοδιώκτις Έκκεκτατικός, Μαρία Ι. Γρηγοροπούλου, Φρειδερίκος Ι. Πάικος, Ίωσηφ Κ. Ατζιούδης, Γ. Ε. Σκεπασθιανός, Έβλα Α. Ίωαννίδου, Χαρ. Σούλης, Ηλ. Α. Πέτρος.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Π. Μ. Γαϊκας, Ι. Χ. Άβδελόπουλος.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ
ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΩΝ: Εύπραξία Π. Ταυχοπούλου, ΚΑΛΑΜΩΝ: Γεωργ. Κ. Γαραντιώτης.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Φιφη Γ. Έκαρία.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ίωαν. Κ. Άναστασίου.
ΔΑΡΙΣΣΗΣ: Γεωργ. Ηλ. Δημόκος, Εύαγ. Ι. Μπαλάφας, Τηλ. Α. Σηλυβοπίτης.
ΔΕΞΑΙΩΝΩΝ: Γεωργία Κ. Ύπολιμανοπούλου.
ΠΑΤΡΩΝ: Άλεις. Ι. Αταλάς.
ΠΥΡΓΟΥ: Ζώης Τσεκλένης.
ΧΑΛΚΙΑΟΣ: Γ. Παράκκης, Πέτρος Νάνος, Κωνστ. Καφετζόπουλος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ένδοξος Ίωλκίς.
ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ: Θαλής.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τών εύρόντων δόθην την λύσιν τα όνόματα έτέθησαν εις την Κληρωτίδα και έκληρωθή ο ΠΕΤΡΟΣ ΝΑΝΟΣ εν Χαλκίδι, ο όποιος ενεγοράη δια τρεις μήνας από της 1' Ιανουαρίου. Πλεονάζει δρ. 0,30 δια τόν προσεχη Διαγων. Οι άποστελλάντες άνευ δεκαλέτου την λύσιν δεν αναφέρονται, ούτε οι άποστελλάντες πεντάλεπτον άντι δεκαλέπου. (Γραμματόσημον δωματιών 10 παρα ισουδυναμει με 5 λεπτά όποτε δια 10 λεπτά χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρα).

ΔΑΡΥΓΓΟ-ΠΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατεία Όμονοίας

Όδός Δώρου 8 α

Όροι επισκέψων 10—12 και 3—5

Όροι επισκέψων 10—12 και 3—5

Όροι επισκέψων 10—12 και 3—5

Όροι επισκέψων 10—12 και 3—5

Όροι επισκέψων 10—12 και 3—5

Όροι επισκέψων 10—12 και 3—5

45. Κρυπτογραφικόν
1 2 3 4 5 6 2 6 = Κοσμαγάπητος
4 3 5 5 3 6 = Θεϊκόν έπίθετον
4 5 3 6 2 6 = Δημιουργία
4 3 2 1 2 3 = Μικρόκοσμος
2 3 = Άνοθη
1 2 3 = Πρόθεσις

Έστάλη υπό Ρ. Ν. Άγγελουπούλου
46. Τρίγωνον

Του Άδου ήν άργαίος το πρώτον μου κριτής. Το δεύτερον κροφήτης, γνωστός εκ της Γραφής. Το τρίτον εινε πρόθεσις διούλλαδου, ή λύτα. Το τέταρτον, εαν ζητήξ, εις τούς συνδρομητάς κύττα. Το πέμπτον αναφορικόν και εκ των γνωστότάτων. Το έκτον δε συριστικόν εκ των άπλων γραμμάτων.

Έστάλη υπό του Έλληνοκώδ. Ίδαώδους
47. Κεκρυμμένον και άντεστραμμένον Κυβόλεξον

1.—Ο Όθων και ή Άμαλία υπήρξαν Βασιλείς της Έλλάδος.
2.—Η άμαλία εξέπλευσεν εις άνοικτόν πέλαγος.
3.—Είπέ, μαμά, της Έλένης, να καθήση χάμου.
4.—Οι ύπάιτιοι του κινήματος συνελήφθησαν.

Έστάλη από τὸ Ρουμειώτικόν
48. Ψευδωνυμικόν έλλειποσύμφωνον

Μ' εν φωνήν από κάθε λέξιν τών κατωτέρω ψευδωνύμων να σχηματισθῆ έλλειποσύμφωνον, του όποιου ζητείται ή λύσις.

Ήχώ, Κάμην, Ίσος, Ύλφρις, Νέλκε, Μοσκά, Όδάλια, Μελάρα, Ίδιότροπος, Ξανθούλα.

Έστάλη υπό της Ίσιδος
49. Γρίφος.

αν
Στολή—οι αν 12 αν
αν

ΛΥΣΕΙΣ
των Πνευματικών Άσκήσεων των φύλλων 47-49

451. Όροφή (όρο, φι.)—452. Ήρα-Ρά.
—453. Ήρα-πής.
454. ΔΙΔΩ 455. Αν το πής και δεν το ΙΡΙΣ κάνης, την ύπόληψί σου ΔΙΝΗ γάνεις. [Η άνάγνωσις εκ ΩΣΗΕ των κάτω δεξιά προς τα άνω, έπειτα προς τα άριστερά, έπειτα προς τα κάτω, έπειτα προς τα δεξιά και ούτω κθεξής μέχρι τέλους].—456. ΙΣΠΑΝΙΑ-ΙΑΠΩΝΙΑ (Ίαπετός, Σάμουελ, ΠάΠουος, ΆντΩνιος, Νέρων, Ίλλυρια, Άρακάβια)—457. Ήσιν μίσει.—458. Η ομή άρμόζει τοίς παισι (Ίς ι γή-αρμ-ο-ζήτ' εις πε-ού.)

459. Άργαστόλιον, (Άργος, τό, Λυόν.)
—460. Λαμία (λα μί...)—461. Πίθο; (πι, θός.)—462. Κλειώ-Κλειώ.
463. ΟΥ-ΡΑ-ΝΙ-Α 464. Αύρα-Ρά
ΡΑ-ΝΤΙ-ΚΗ =αυ+(Γ-
ΝΙ-ΚΗ θειον—θειον
Α =)Γη=ΑΥ-
ΓΗ—465

—469. Δια τὸ Μ: άνωός, άρμα. όθμος, νόμος, μόνος.—470. ΚΑΘΩΝ-ΚΟΙΟΣ (Κάπρος, ΛΟφος, Έρι; Ύρο; Νέξος.)—471. Άγαπήτε άλλήλους.—472. Ουδεις εγεννήθη σοφός (ου δ' εις έγ εν τῶ-εις ο φός.)

473. Άραβία (άρα, βή, α.)—474. Λευκός—Λευκός.—475. Σάβανον. βάσανον

476. ΓΑΛΗ 477. Η Ράμη (ρόμη).
ΑΛΗΣ —478. Ουράλια—Δεία=
ΑΗΔΑ οδρά+(Νίκια—Κέα)=
ΗΣΑΥ Νί+(Άδως-θός)=α)

ΟΥΡΑΝΙΑ.—479. Ε-
ΒΡΟΣ (Εβρός, Βαρός, Ρουμάλός, Όλον Σοβαρός)—480. Τα άδύνατα παρ ανθρώποις δυνατά έστι παρ τῶθεω.—481. Η Τροία εις πόλις άραβία. (Η-τρία ήγ επ'ολ-εις άρχ. εα.)

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οι έχοντες έλλιπή τόν τόμον του 1911 ένειν άπωλείας ή καταστροφής φύλλων, και επιθυμούντες να τόν συμπληρώσουν, παρακαλούνται να ζητήσουν το ταχύτερον τα φυλλάδια τα όποια τοίς λείπουν, άποστέλλοντες μαζί και το αντίτιμον (πρός 20 λεπτά το φύλλον). Διότι μετά τόν καθαρισμόν των τόμων του 1911, όλίγα χωριστά φυλλάδια θα περισσεύουν, και πιθανόν άργότερα να μὴ έχωμεν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 129ος Διαγωνισμός
Δόσεων Δεκεμβρίου—Μαρτίου

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οι έχοντες ψευδώνυμον έγκυριμένον δια το 1912 συνδρομηταί ή άδελφοί συνδρομητών, δύνανται να συμμετάσχουν του διαγωνισμού τούτου των Άσων ΔΩΡΕΑΝ.

Πάντες οι άλλοι πρέπει να έσοικίσουν δια τας λύσεις των έκάστου φυλλάδιου, όσαι ήδηποτε και αν εινε, γραμματόσημον άσφαλιστόν 10 λεπτών οι συνδρομηταί και τάδελφια των, και 20 λεπτών αι κατά φίλλον αγοράσαι, άλλως δεν λαμβάνονται υπό όψιν αι λύσεις των.

Ο χρόνος των λύσεων επί του όποιου και μόνον δέον να γραφώσι τας λύσεις των πάντες άνεξαιρέτως οι διαγωνιζόμενοι, πωλείται εν τῷ Γραφείω μας τις φρακέλλους, έν έκαστος περιέχει 20 φύλλα και τιμάται φρ. 1. Αι λύσεις του παρόντος φύλλου εινε δικαίαι πανταχόθεν μέχρι της 3ης Φεβρουαρίου πέραν δε της προθεσμίας ταύτης, μόνον εαν ήρθουσιν υπό της δημοσευσεως των γίνονται δεκταί.

Τους λοιπούς όρους, βαρεία κλπ. ιδε εις τόν Όδηγόν του Συνδρομητοϋ, Κερ.Δ και 5, φύλλον πέφτον έ. 8. Ό Όδηγός στέλλεται εις πάντα αίτούντα.

41. Δεξιόγραφος λογοπαικτικός

Νήσον του Αιγαίου
δix αν λάθης, λύτα,
εις τὰ σκευή του πιστιού σου
κύττα

Έστάλη από τὸ Χάνι της Γραβιάς

42. Στοιχειόγραφος

Φθόγγος, μέλος του προσώπου,
γράμμα συνηώθησαν
και εις πόλιν της Έλλάδος
συνεμεταμορφώθησαν.

Έστάλη από τὸ Ναυτάκι.

43. Στοιχειόγραφος.

Νήσος είμαι τὸ Αιγαίου,
όπως είμαι αν μ' άφήσης.
Κεφαλήν, λαμόν άλλάξεις;
στά ποτὰ να εξετάξης.

Έστάλη υπό τὸ Μάντεωσ Κάλχη.

44. Φαρουκόκκαλον

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

Ν' αντικατασταθού οι άστερίσκοι δια γραμμάτων ούτως ώστε ν' αναγνωσώσκωνται κατά σειράν: Νήσος τὸν Κυκλάδων, Άλθος, νήσος ίερά, άλλη νήσος του Αιγαίου, ποταμός της Βυρόπης, νήσος πάλιν και όπιον.

Έστάλη από τὸ Ναυτάκι του Άβέρωφ.

λον σπόρους ικανούς να κάμουν ένα κα- λόν λειβάδι, κατά την επιθυμίαν του Πέτρου και της Καμίλλης: τούς οποίους ήθελε να όπλιση διά την ιγγίζουσαν ώ- ραν καθ' ην θα έγινοντο τα στηρίγματα της δυστυχούς μητέρας των.

Διότι —παράδοξον πρόγμα!— πρό του παρατεταμένου ληθάρου και της αποθαρρύνσεως της ασθενούς μαρκησίας, προσηθάνετο ότι τα παιδιά θα έγινοντο προστάται εκείνης, ή όποια ώφειλε να τα προστατεύη: 'Αλλ' υπό άλλην έ- ποψιν ήτο ήσυχος, διότι εγνώριζε την εξαιρετικήν φύσιν των δύο εκείνων πλα- σμάτων.

Τα παιδιά εξ' άλλου, υπερέφρανα διά την εκτίμησιν και την εμπιστοσύνην του πατρός των, προσεπάθουν ήμέρα τή ή- μέρα να γίνωνται αξιότερα.

— 'Ιδού, τούς έλεγεν ο μαρκήσιος,

έσπειρα σάρι διά να έχετε όλον τόν χρόνον. 'Εν άλλο μέρος του άγρου θα έτοιμασθώ διά το κρι- θάρι, το όποιον θα σπειρίτε την άνοιξιν. 'Ο άλλος άγρός έσπαρ- θη διά να γίνη λειβάδι, όπου θα βόσκη ή αγελάδα, την όποιαν θα σάς αγοράσω πριν φύγω. Θα σάς άφίσω βιβλία όπου θα εύρετε όλιγας τας αναγκαίας γνώσεις διά την μικράν γεωπονίαν και κτη- νοτροφίαν, την ανάλογον με την ηλικίαν σας και με τα μέσα σας.

Προσεκτικά τα παιδιά κατε- βράχθιζαν αυτά τα λόγια.

— 'Αν οι χωρικοί σάς 'πουν ότι κάμνετε άσχημα να βόσκετε έξω την αγελάδα, μη τούς ακού- σετε' διότι ο καθόρως ήρ είνε τρωφή τόσον διά τα ζώα όσον και διά τούς ανθρώπους.

— Πρέπει να βόσκουν έξω και τα γαϊδουράκια;

— 'Οχι πάντοτε. 'Από και- ρού εις καιρόν, καμμιά δεκαπεν- ταριά ήμέρες' το περισσότερο θα τάσχημιζε, διότι θα έκαμναν κοιλίαν. 'Αν εύρετε εδώ ζώα της ίδιας ράτσας, συνεννοηθήτε με τόν ιδιοκτήτην διά να πο- κτήσετε από τα ίδια σας, τα όποια είνε και τα δύο θηλυκά, καινούρια γαϊδουρά- κια. Αυτά θα τα πωλήσετε, άμα γίνουν δύο έτών, τουλάχιστον εκατόν φράγκα το ένα. 'Επίσης και το μοσχάρι, που θα σάς γεννᾷ κάθε χρόνον ή αγελάδα, θα το πωλήτε τριών μηνών, πριν φάγη ά- κόμη χορτό.

Ούτως ο μαρκήσιος προητοιμαζε τα τέκνα του διά την νέαν των ζωήν και έβλεπε μετά χαράς, ότι κανέν από τα μαθηματά του δεν επήγγινε χαμένον.

Τελευταία μέτρα

Παρήλθεν ακόμη ένας μήνας με πυ- ρετώδη εργασίαν. 'Η περίξ του πύργου

μεγάλη τάφος δεν άνεγνωρίζετο πλέον. 'Αφήςσαν τα χορτά και τα βρύα, το δε κρυστάλλινον νερόν έφρυσεν υπό το φύ- σσημα της αύρας επί της λευκής κοίτης της αρχιλλώδους γής. Τα παιδιά έκα- μναν έναί τόν περιπάτον των με μίαν βαρκούλαν, έψάρουν βατράχους και διε- σκέδαζαν.

'Ο μαρκήσιος άνεχώρησε τότε διά το Παρίσι και ο χωρισμός αυτός πολλά δάκρυα έπροκάλεσεν.

'Η 'Ονωρία έμενε τώρα διαρκώς εις τόν πύργον. 'Ητο καλή κόρη, άλλ' ούτε πολυ έπιτηδεία ούτε πολυ ζωηρά. Δυ- στυχώς δεν είχαν και άλλην διά να δια- λέξουν, ήκοοντο δε εις το ότι ήτο τιμία. 'Αλλως τε, τώρα που έλειπεν ο μαρ- κήσιος, ή υπηρεσίαι είχαν άπλοποιηθῆ. 'Η μαρκησία δεν εξήρχετο από το δω- μάτιόν της, όπου έπαρνούσε τας ώρας

«'Εψάρουν βατράχους και διεσκέδαζαν...» (Σελ. 50, στ. 6')

της ρεμβάζουσα, αναγινώσκουσα ή κλαί- ουσα. Δεν έτρωγε παρά όλίγον γάλα και όλίγα όπωρικά, που της τά επήγγαιναν εις ένα δισκόν' όσον διά τα παιδιά, και αυτά επίσης έτρωγαν άπλούστατα και λιτότατα.

'Ο μαρκήσιος έμεινεν εις το Παρίσι δεκαπέντε ήμέρας, έτελειωσε τας έργα- σίας του και επέστρεψε διά ν' αποχαι- ρετήση την οικογένειάν του.

Είχεν εισπράξει είκοσι χιλιάδας φράγ- κων. 'Εξ αυτών εκράτησε τας δέκα, τας δε άλλας δέκα κατέθεσεν εις το Κορ- μπέιγ, εις το Συμβολαιογραφείον του κ. Λαλουέτ, τόν όποιον παρεκάλεσε να κρατή αυτά τα χρήματα εις την διάθε- σιν της οικογενείας του.

— 'Επειδή ή μαρκησία, τῷ ειπε, πά- σχει, σάς παρακαλώ να θεωρήτε ιά τέ-

κνα μου ως αντιπροσώπους μου, παρά την μικράν των ηλικίαν. Μία απόδειξις υπογεγραμμένη από τόν Πέτρον και την Καμίλλην, θα σάς άρχή διά να τούς διδέτε όσα χρήματα θα σάς ζητούν.

— 'Επειδή αυτο δεν είνε κανονικόν, ειπεν ο συμβολαιογράφος, θα σάς παρα- καλέσω να μου άφίσετε έν έγγραφον, πιστοποιούν όσα μου ειπατε.

Και ενώ ο κ. Ριονοαί συνέτασσε το ζητηθέν έγγραφον, ο κ. Λαλουέτ προσέ- θεσεν :

(«'Επεται συνέχεια»)

ΤΟΝ ΕΣΩΣΕ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΘΕΛΗ

(Θαλασσινόν διήγημα)

Εις το Κιμπέρν, την γραφικήν άκραν της Βρεττανής, έξη άλλοτε τύπος δύ- τως εξαιρετικός, ο 'Υβ Καρεδέκ, γνωστός ως πρότυπον κολυμβητού. 'Ητο πεντη- κοντούτης περίπου ή δε φυσιογνωμία του ειδικώς διαμορφωμένη από την άλμην της θαλάσσης, — χαρακτηριστικά άδρά, λευκαζον υπογένειον, σκληρότριχον, — από δεκαπενταετίας περίπου διετηρείτο σχεδόν άμετάβλητος.

Το θέρος όλοι οι λουόμενοι, οι αγα- πώντες την απλήν άλλως τε τέχνην του κολυμβήματος, τόν ανεζήτουν ως όδη- γόν, μολονότι δεν ήτο δυνατόν να έπαρ- κέσκη δι' όλους. 'Ητον άμίμητος εις το να οδηγῆ τούς παραθερίζοντας εις τα λουτρά και να τούς έμβαπτίση σχεδόν ακουσίως εις την θάλασσαν, εγνώριζε δε έπειτα, εύθους μετὰ το βάπτισμα, να διευ- θύνη τόσον έπιτηδείως εις τα κύματα, ώστε έκινούσε την επιθυμίαν της κολυμ- βητικής εις όλους.

Με το λεκτικόν του, το ιδιόρρυθμον, διηγείτο θαυμασίας, περιεργιστάς πα- ραδόσεις της πατρίδος του, της Βρετ- τανής,

'Αλλως τε ή ζωή του με την θά- λασσαν τόν έπροφοδότει σχεδόν διαρκώς με θαυμάσια ανέκδοτα' και τι δεν ειχεν ιδῆ ανάμεσα εις τα φωσφορίζοντα κύματα!

***

'Ο 'Υβ Καρεδέκ, καθισμένος ένα βράδυ, περι την δεκάτην ώραν, έξω από ένα λουτήρα της περιφέρειας, εκάπνιζε φιλοσοφικώς την πίπαν του, από την ό- ποίαν γαλάζια σύννεφα έσκορπιζόντο εις την διαύγειαν της καλοκαιρινής νυκτός, όταν του έφάνη πως ήκουσε κρότον πτώ- σεως εις τα νερά. Προσεκτικώς πάντοτε δι' ό,τι συνέβαινεν εις την θάλασσαν, ανε- τεινε την ακοήν του και μετ' όλίγον εύκρινώς άντελαμβάνετο φωνήν, ή όποια εκάλει εις βοήθειαν.

— Κάποιος πνίγεται πάλι! έφώναξεν ο γέρω- Λύκος, έτοιμαζόμενος διά νέον μετάλλιον σωτηρίας' — διότι ο 'Υβ Κα-

ρεδέκ ειχεν έως τώρα τουλάχιστον 40 τοιαύτα μετάλλια' άλλως τε εις την αντίληψίν του, τίποτε ευγενέστερον από την διάσωσιν του κινδυνεύοντος πλησίον — και δικαίως.

Πάραυτα ώρμησε προς την λέμβον ή όποια προσεδεμένη, έταλαντεύετο ή- ρεμα εις τα νερά, έλυσε τα σχιινιά, την ώθησε διά του πιδός και ή λέμβος ά- νήχθη, ενώ ο γέρων ναυτικός έκωπη- λάτει.

Ούτε πέντε λεπτά δεν του εχρησάθη- σαν διά να προσεγγίση, να ριφθῆ εις τα κύματα, να κολυμήσκη, να συλλαβῆ τόν πνιγόμενον, να τόν επαναφέρη εις την λέμβον. 'Ηξευρε την τέχνην του ο Κα- ρεδέκ.

'Οταν εξησφάλισε τόν σωθέντα και την λέμβόν του, ο 'Υβ Καρεδέκ τόν εξήτασεν. 'Ητον αναμφιβόλως άστός' το έπρόδιδε το είδος του λουτρικού του έν- δυματος. 'Αλλά τί άπερισκέψια να πάρη το λουτρόν του ούτην την ώραν!

'Ο 'Υβ, ο όποιος, παρεκτός των με- ταλλίων, δεν απέστειρε και τας άλλας ένδειξίσεις εύγνωμοσύνης των υπ' αυτο άποσπυμένων εκ του

θανάτου, επελήφθη του έργου της έμφυ- χώσεως του άγνωστου τόν όποιον δεν ήθελε νάφιση ν' αποθάνη, έν- τός της λέμβου του. Και τα μέτρα του δεν έμειναν άτελεσφόρητα, διότι έντός δλίγου ο διασωθείς ήνοιξε τόν ένα οφθαλμόν, έπειτα δε και τόν άλλον, και περιέφερε περίεργα βλέμματα γύρω του.

'Ο 'Υβ, με το μειδιαιμα εις τα χείλη, άνέμενεν εύχαριστίας, τας όποιας, παρά πᾶσαν την μετριοφροσύνην του, έθώρει εκάστοτε επιβεβλημένας.

— Σίξ λοιπόν μ' έβγάλατε από το νερό;

— Μάλιστα, κύριε!

— Και ποίος σάς ειπε να με βγά- λετε;

— ! ! !

— 'Αφού εγώ ήθελσα να πνιγῶ, δεν βλέπω διατί άντετάχθητε εις την επι- θυμίαν μου.

— 'Αλλά, κύριε. . .

— Δεν έχει «άλλά»... πιστεύσατε

λοιπόν ότι, αν άφίνατε να με παρασύρη ή θάλασσα, είχα την πρόθεσιν ν' αυτο- κτονήσω. Δεν θέλω να ζήσω πλέον, μ' ακούτε; όχι διότι έβαρύνθη την ζωήν μου, αλλά διότι είμαι άθλιος και πρέπει να εξαφανισθῶ από προσώπου της γής.

— 'Εν τούτοις, άπήνησεν ο γέρων ναυτικός, κατάπληκτος, σάς άκουσα να φωνάζατε: «Βοήθεια!»

— Τε ένστικτον της αυτοσυντηρή- σεως, κύριε!

— 'Όστε ήθέλατε να πνιγῆτε όρι- σμένως.

— 'Ακουσε, φίλε μου, ειπεν ο άγνω- στος. 'Ημουν ύποταμίας εις μεγάλον έμπορικόν κατάστημα των Παρισίων και διά να έπαρκέσω εις εκτάκτους μου θα- πάνας, εκλεψα, ακούς; εκλεψα πέντε χιλιάδας φράγκων. Αυτήν την στιγμήν όλαι αι άστυνομίαι της Γαλλίας έχουν ειδοποιηθῆ και με καταζητούν' διά να έμποδίσω δε την άτίμωσιν της οικογε- νείας μου, μένει μόνον ναποθάνω. Και τώρα, αφού ήκουσε τας εξηγήσεις μου, σου δίδω και το πορτοφόλι μου — έχει άκόμη, νομίζω, δύο είκοσφράγκα — διά να μ' άφίσης, να πνιγῶ.

'Ο 'Υβ Καρεδέκ ήκουσε και αυτά με κατάπληξιν άψέουσαν όλονέν. Ποτέ δεν είχε συμβῆ αυτο έως τώρα. Τι λοι- πόν; υπήρχον άνθρωποι, οι όποιοι εκ- λεπτον και έπειτα, χωρίς διαταγμόν, έδιδον τέλος εις την ζωήν, την όποιαν τούς είχε δώση ο Θεός; Τι Ιερουσαλία! Δεν άπήνησεν τίποτα εις τόν άγνω-

«Και ποίος σάς ειπε: ...»

στον, διότι ή αποκάλυψις του τόν ειχεν αποστομώση. 'Οταν όμως είδεν, ότι ο κλέπτης ήτοιμάζετο να πηδήση έξω από την λέμβον, ώρμησε κατ' επάνω του, τόν συνέλαβε και τόν έδεσε ως το τυχόν φορ- τίον της λέμβου.

— 'Οχι, φίλε μου. 'Ο Καρεδέκ δεν θάφθη, να πνιγῆ ένας άνθρωπος' και ο διάβολος αν είσαι, θα ζήσης, μα τόν 'Α- γιον 'Υβ, τόν προστάτην μας.

'Ο επιμένων εις την αυτοχειρίαν προ- σεπάθησεν εις το βάθος της λέμβου να σπάση τα δεσμά του, άλλ' ήτο αδύνα- τον, διότι ο γέρω-λύκος ειχε κάμη, κόμ- βους από εκίνουσε που μόνον οι ναυτικοί γνωρίζουν, άλυτον δι' όλους τούς άλ- λους θνητούς.

Περι την ενδεκάτην έφθασαν εις την ξηράν. 'Ο Καρεδέκ εφορτώθη επ' ώμου τόν άγνωστον' έφθασεν εις την καλύβην του' εκεί άπέθηκε το φορτίον εις μίαν γωνίαν και αφού ήναψε το λυχνάρι του, ειπε τα εξής :

— Φίλε μου, καθώς μου ειπες, είσαι δις έγκληματίας, διά κλοπήν και δι' αυ- τακτονίαν. 'Αλλά ο 'Υβ, σου το όρκίζο- μαι, θα σε σώση. Δεν έννοῶ να σε πα-

ραδῶσω εις την δικαιοσύνην, αφού σου έσωσα την ζωήν. 'Ακουσε με. 'Εχω με- ρικᾶς οικονομίας, από τας όποιας θα πάρω 5 χιλιάδες φράγκα διά ν' αποζη- μιῶσω τόν κύριόν σου. Αύριον το πρωί θα φύγω διά το Παρίσι και θα κατορθώ- σω να τόν πείσω, αλλά επειδή δεν έχω εμπιστοσύνην εις σε, θα σε δέσω πρό της αναχωρήσεώς μου πάλιν σφικτά, αφού σου άφίσω τροφάς διά την τριήμε- ρον άπουσίαν μου.

'Τώρα εξεπλήρσεντο και ο άλλος, δια- βλέπων πιθανότητα ν' αποκατασταθῆ εις την έντιμον ζωήν' με δάκρυα λοιπόν διε- βεβαίωσε τόν σωτήρα του, ότι δέχεται και ότι δεν ήτο ανάγκη να τόν δέση. 'Αλλ' ο 'Υβ επέμεινε και έκαμεν όπως ειπεν.

'Επήγεν εις το Παρίσι και δεν έδυσκο- λεύθη να επιτύχη την χάριν του εγκλημα- τίου. 'Ο έμπορος μάλιστα δεν ήθελε να δε- χθῆ και το ποσό, μαντεύων ότι θα το έστειρέτο ο γέρων ναυτικός' άλλ' ο 'Υβ επέμεινεν ότι το πληρώνει ο εξαφανισθείς ύποταμίας και τέλος το έδέχθη.

'Οταν επανήλθεν εις Κιμπέρν εύρε τόν νέον σχεδόν μη παρέχοντα σημεία ζω- ής. 'Η τριήμερος άκι- νησία, ή όποια εκρά- τει εν ακαμψία τα μέ- λη του, είχε προκα- λέση επί τέλους λιπο- θυμίαν' δεν διήρκεσεν ο μῶς' εϋ τ υ χ ῶ ς πολυ.

Την επομένην οι κά- τοικοι του Κιμπέρν έ- μάθναν την νέαν διάσωσιν την οφειλο- μένην εις τόν 'Υβ, όστις τοιουτοτρόπως ελάμβανε το 41ον μετάλλιον του.

Σήμερον ο σωθείς χωρίς να θέλη εινε έντιμότατος πολίτης, διακρίνεται δε εις το 'Ιδιον έμπροσθον κατάστημα και έ- κκαμε μάλιστα γαί λαμπρόν γάμον.

Εις την βραδυήν προσευχήν του, ο σω- θείς δέεται υπέρ αναπαύσεως του 'Υβ εν σκηναίς δικαίων, διότι ο γενναίος και φιλόανθρωπος ναυτικός απέβίωσε το έπό- μενον έτος της τελευταίας αυτής διασω- σεως και εκηδέθη, διακοσμούμενος από τα πλήθη των μεταλλίων σωτηρίας, τα ό- ποια τῷ είχαν άπονεμηθῆ επάξίως έν ζωή. (Από το Γαλλικόν)

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΘΡΥΨΑΛΑ

Και ο χαρτινος άστός, διά να φθάση ψηλά, έχει ανάγκην κάποιος να του κάμη κεφάλι.

'Η άπικλειστική άφοσίωσις εις ένα πρόσωπον εινε προτέρημα σκύλου. (Δ. ΓΡ. Κ.)

Ο ΑΛΟΥΠΗΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΥΝΕΛΗΣ

ΝΕΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

Ο 'Αφέντης απέφασκε να σταματήσει με κάθε τρόπον τας εκδρομάς του προκομένου αυτού... οικογενειακού φίλου.

Και άμ' έπος, άμ' έργον, έκαμε μιά παγγίδα ώσαν κουτί, τό έγέμισε φραγκοστάφυλα και παρήγγειλε τής μικρούλας του να προσκαλέση εις αυτό τον κύριον Γουλιέλμον, μόλις θά ξαναήρθετο.

Τό άλλο πρωί, ό κύρ-Γουλιέλμος δέν άρχησε να έλθη, πηδηκίος, εις την μεγάλην θύραν. Ήχαιρέτισε με τή μεγαλύτερη ευγένεια και ειπέ:

— Καλημέρα, δεσποινίς Γιαννούλα, καλημέρα! μόλις απάντησα τον πατερούλη σας εις τον δρόμο και μου ειπεν ότι δέν έχει πλέον σπαράγγια ούτε μυζέλια, αλλά μόνον φραγκοστάφυλα, από τά όποια μου δίνει την άδεια να πάρω.

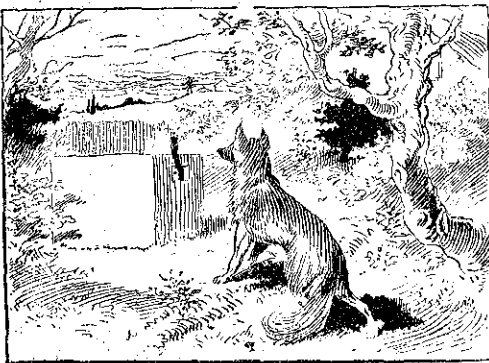
Η μικρούλα του έδειξε τον δρόμο και του ειπέ ότι μέσα εις τό κουτί έχει φραγκοστάφυλα.

Ο κύριος Γουλιέλμος έγλειψε τά δάκτυλά του και ειπέ:

— Τι καλός άνθρωπος ό πατερούλης σας, χρυσός άνθρωπος, και πόσον θά εισθε ευτυχισμένη κοντά του.

Άμέσως κατόπιν επήδησε μέσα εις τό κουτί.

Ο 'Αφέντης δέν ειχεν άπομακρυνθή

πολύ εκείνο τό πρωί και δέν εβράδυνε να επιστρέψη.

Όταν ό κύρ - Κουνέλης τον ήκουσεν, επήδησε μέσα εις τό κουτί σαν τρελλός, δια να φύγη, αλλά δέν τό κατώρθωσε.

Τό σκέπασμα ήτο καλά κλεισμένο και ό φίλος μας κύρ-Κουνέλης πιασμένος!

Ο 'Αφέντης εκύτταξε μέσα εις τό κουτί και ειπέ:

— "Α, φιλαράκο μου, συ ήσουν λοιπόν; Και εγώ σ' έζητούσα πώς και πώς! Μου χρειάζονται τά πο-

δαράκια σου για να ξεσκονίζω και τό κορμάκι σου για σσιφάδο και τό δέρμα σου για γούνα.

Ο κύρ-Κουνέλης έφριχιάσε, έφώναξε, έκλαψε' έκλαψεν, έφώναξε.

Ο 'Αφέντης έκαμε πώς δέν ήκουε τίποτε' έμεινε σκεπτικός και ύστερα επήρε τό κριστάκι του και επράδηξε για τό σσιφάκι του.

Μόλις έφυγαν, έφθασε τρεχάτος ό κύρ-Αλούπης.

Ηκούσε τον κύρ-Κουνέλη να φωνάζη, επλησίασε και τον ήρώτησε τί εσήμαιναν αυτά τά ξεφωνητά.

Ο κύρ-Κουνέλης απήντησε:

— Φύγε γρήγορα, κύρ-Αλούπη μου, γιατί άλλτοιώς ό 'Αφέντης θά σε πιάση, θά σε βάλη μαζί μου στο κουτί και θά σε πνίξη. Χωρίς έλπιδα να σωθής. Φύγε, κύρ 'Αλούπη μου, φύγε. Έγώ είμ' εδω κλεισμένος από τό πρωί, ό 'Αφέντης μόλις έφυγεν. Αλλά θά γυρίση σύντομα.

Αλλά ό κύρ-Αλούπης δέν έφυγεν. Έρώτησε μόνον τον κύρ-Κουνέλη πώς επερνούσεν εκεί μέσα.

— Όχι πολύ άσχημα, αλλά δέν μπορώ να φύγω. Φύγε συ τουλάχιστον γρήγορα, φύγε κύρ - Αλούπη μου, τρέγα, γιατί έχάθηκες.

Ο κύρ-Αλούπης όμως δέν έφυγε, δέν έτρεξε' κάθε άλλο.

Εξήγησε μάλιστα να μπη αυτός εις την θέσιν του κύρ-Κουνέλη.

Και πράγματι του άνοιξε τό κουτί, τον άφησε να βγή έξω και εκάθησεν εις την θέσιν του.

Ο κύρ-Κουνέλης έννοείται δέν έμεινε εκεί να ιδη πώς θά ετελείωνεν ή δουλειά.

Έφυγε γρήγορα - γρήγορα στο δάσος και εξεκαρδίσθη στα γέλια, τόσο που ήναγκάσθη να κκουμβήση 'ς ένα δένδρο για να μη πέση, με την ιδέα πώς ό κύρ - Αλούπης την επασε και επεσε 'στου 'Αφέντη τά χέρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ο ΚΥΡ-ΑΛΟΥΠΗΣ ΣΤΑ ΚΟΥΝΕΛΑΚΙΑ

Τά φρόνιμα παιδιά κερδίζουν πάντοτε κάτι από τή φρονιμάδα τους.

Απόδειξτε τι συνέθη εις τά παιδιά του κύρ-Κουνέλη.

Από τό πρωί έως τό βράδυ έκαναν ό,τι τους έλεγαν ό πατερούλης και ή μητερούλά των. Όταν ό κύρ-Κουνέλης έλεγε «ναι», έλεγαν κι' αυτά «ναι». Όταν ή κυρά-Κουνέλα έλεγεν «όχι», κι' αυτά έλεγαν «όχι».

Έτσι ήσαν πάντοτε καθαρά και ποτε δέν ειχαν λερωμένη τή μυτίτσα τους' με λιγα λόγια ήσαν τά καλλίτερα κουνελάκια και γι' αυτό δέν επασαν τίποτε, ένω αν δέν ήσαν φρόνιμα, δέν θά ειχε μείνη κανένα ζωντανό.

Και να γιατί:

Μιά μέρα ό κύρ-Κουνέλης ειχε κινήση για κάποιον μακρονό περιβάδι.

Η κυρά-Κουνέλα ειχε πάη να πάρη τσάι σε κάποια γειτόνισσα και τά κουνελάκια μόνα στο σπίτι επαιξαν τό κρουτσούλι.

Έξαφνα, να σου ό κύρ-Αλούπης.

Ήσαν τόσοσν όρεκτικά τά κουνελάκια, που ό κύρ-Αλούπης εξεραγλύφετο από την πρώτη στιγμή. Ένεθυμήθη όμως

τί ειχε κάμη άλλοτε στο γέρω-λύκο ό κύρ-Κουνέλης και δέν ετόλμησε να τά κυνηγήση άμέσως.

Τά κουνελάκια τρομαγμένα, έστρουμώχθησαν τό ένα κοντά στο άλλο, χωρίς να παύσουν ούτε μιά στιγμή να προσέχουν τον κύρ-Αλούπη στα μάτια.

Ο κύρ-Αλούπης εκάθησε και έμεινε εκεί σκεπτόμενος πείαν πρόφασιν θά εύρισκεν.

Έξαφνα βλέπει ένα μεγάλο ζαχαροκάλαμο στη γωνιά.

(Έπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ

Αγαπητοί μου,

ΗΝ Πρωτοχρονίαν συνειθίζομεν να δοκιμάζομεν την τύχην μας με κανένα τυχερόν παιγνίδι, προπάντων με χαρτιά. Μικροί και μεγάλοι, πλούσιοι και πτωχοί όλοι την ημέραν αυτήν παίζουν. Κ' εκείνοι άκόμη που τον άλλον καιρόν ποτε δέν έγγίζουν τράπουλαν και δέν θά ήσαν ικανοί να διακρίνουν τον Φάντην από τον Ρήγαν, την ημέραν εκείνην ή μάλλον την νύκτα, έτσι, για τό καλό του χρόνου, θά ποντάρουν. Άλλοι χρυσά νομίσματα και άλλοι γάλλικα, άδιάφορον! κάθε ύλη την αυτήν ιδέαν αντιπροσωπεύει και ή ιδέα εινα να χαιρετισθη τάχα ό νέος χρόνος και να δοκιμασθη. Τό παιγνίδι χρησιμεύει τρόπον τινά ως οίονός. Άν κερδιάη κανείς, είτε πέντε δραχμάς είτε πέντε χιλιάδες, όλος ό χρόνος του θά πάη καλά' αν χάσχη, ό χρόνος του θά πάη άσχημα. Η πρωτοχρονιάτικη λοιπόν χαρτοπαίξια εινα γενικη. Και ή ημέρα αυτή εινα ή μνην, κατά την οποίαν βλέπομεν να παίζουν χαρτιά, πολλάκις μαζί με τους μεγάλους, και τά παιδιά...

Θά πητε: απλή συνήθεια, άθωον έθιμον. Και θταν γίνεται τόσοσν άραιά, — μίαν φοράν τον χρόνον, — δέν ειμπτρεί να έχη καμμίαν επίδρασιν. Και όμως! πόσοι δέν έμαθαν τά χαρτιά, πόσοι δέν έγλυκάθησαν από τό εύκολον κέρδος, πόσοι δέν ήγραν ήδονικην την συγκίνησιν του παιγνιδιού, πόσοι δέν έγειναν συστηματικοί χαρτοπαίκται, μόνον και μόνον διότι τους επετρέπη να παίζουν οίκογενειακώς την Πρωτοχρονίαν! Όστε τά παιδιά δέν πρέπει να παίζουν ούτε αυτήν την ημέραν; Όχι, δέν λέγω αυτό, μολονότι θά τό επροτιμούσα... Λέγω μόνον ότι ειμπορούν να παίζουν, αλλά και να ειξεύρουν ότι κάμνουں κάτι κακό ν, τό όποιον δικαιολογείται μόνον από τό έθιμον. Και δια να τό ειξεύρουν αυτό, πρέπει να μάθουν πόσον κακόν πράγμα εινα τά χαρτιά...

Μά σας βεβαίω, ότι δέν γίνεται χειρότερον! Παίζουν κανείς, χάνει την υγιείαν του, την δραστηριότητά του, τά χρήματά του και την υπόληψίν του. Όλα τά χάνει. Και θταν άκόμη κερδιάη τά πλέον κολοσσαία ποσά. Άπλούστατα διότι θά τά ξαναπαίξη και θά τά χάσχη. Ποτε χαρτοπαίκτης δέν εσταμάτησε κερδιόμενος. Όλοι επάσασαν να παίζουν άφου κατεστράφησαν. Και κανείς ποτε δέν επλούτησεν από τά χαρτιά, διότι πάντοτε εύρέθη ένας τυχερότερος να του πάρη όλα του τά κέρδη, δια να τά μεταβιβάσχη και αυτός εις ένα άλλον, και ούτω καθέξής. Αυτός ό γυρος γίνεται αιωνίως. Πλουτίζει κανείς μίαν στιγμήν, δια να γίνη πάλιν πτωχότερος από πρώτα, και

τά χρήματα φεύγουں από χέρι σε χέρι χαρτοπαίκτης, δια να μη σταματήσουν ποθενά. Τό μοιραϊόν λοιπόν, τό αναπόφευκτόν τέλος κάθε χαρτοπαίκτης, εινα ή δυστυχία. Αυτοί οι άνθρωποι, μεταμυρίας διακυμάνσεις, καταντούν έλεεινοί και πολλάκις αυτοκτονούν άπλητισμένοι.

Και όμως, ένω αυτό εινα πασίγνωστον, αυταπόδεικτον, αναπόρητον, υπάρχουν τόσο και τόσο άνθρωποι — και μεταξύ αυτών πολλοί έξυπνοι και πολλοί μορφωμένοι —, οι όποιοι δέν κάμνουں άλλο παρά να χαρτοπαίζουν! Πώς συμβιβάζεται αυτό με την λογικήν; Άπλούστατα, τους άνθρωπους αυτους έχει κυριεύσει τό πάθος, τό όποϊον έχει λογικήν ιδιικήν του. Σας λέγουں: «Θέλω να τό κόψω, αλλά δέν μπορώ. Γνωρίζω ότι καταστρέφομαι, και όμως επιμένω. Άς γίνη πλέον ό,τι θέλη ό Θεός...» Τι δυστυχείς που εινα! Ούτε εινα ανάγκη να τους ιδη κανείς πτωχός και κατεστραμμένους, δια να τους λυπηθη. Άρκεί ότι παίζουν...

Προσέξτε, αγαπητοί μου, να μην κυριευθητε ποτε από τό τρομερόν αυτό πάθος. Και δια να μη κυριευθητε, πρέπει να γνωρίζετε και να ένθυμησθε πάντοτε, ότι ή συγκίνησις του τυχερού παιγνιδιού, αν εινα τρώντι ήδονή, εινα μία ήδονή απηγορευμένη, την οποίαν ό άνθρωπος πληρώνει άκριβότερ' από κάθε άλλην. Μακρυνά από τά χαρτιά! Και αν εινα δυνατόν άκόμη και την Πρωτοχρονίαν. Ό άληθινά κερδιόμενος δέν εινα όποιος εκέκοδισεν άλλα όποιος δέν επαιξε. . .

Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ο προορισμός ενός στρατιώτου

Η φωτογραφία, ες της ή εικών, έλήφθη έν τινι εκκλησία του Σονόβολδ και παριστά πολεμιστήν (εις φυσικόν μέγεθος άπό όξύλον δρυός σκαλισμένον), φέροντα την πανοπλίαν του και κρούοντα δια της ξιφολόγησής του τον κώδωνα της εκκλησίας, όσakis ό εφημέριος ανέρχεται εις τον άμβωνα δια τό κήρυγμα.

Εβδομαδιαίοι διαγωνισμοί

α') Μαγική Εικών.

Αν και ειχε προβλέψη την κακοκαιρίαν, ό κύριος αυτός κατελήφθη εις τον δρόμον από την βροχήν, χωρίς την όμβρέλλαν του, διότι έν τώ μεταξύ την έχασε. Που να εινα τάχα;

β') Επιγραφή έφθαρμένη

Νάναγνωσθη ή επιγραφή αυτή: ...ΕΙΣ .....ΤΡΗΤΟΣ ...ΙΤΩ

Αποτελείται έν τριών λέξεων και κάθε στιγμή αντιπροσωπεύει έν γράμμα.

γ') Παίγνιον

Επίσθη υπό της Θαλασσίας Άφρας

ΣΚΙ	ΡΟΣ	ΝΙ	ΡΟΣ
ΤΙ	ΚΟ	ΟΥ	ΑΝ
ΠΗ	ΤΑΥ	ΛΟ	ΚΛΟΣ

Να συναρμολογηθούں αι άνωτέρω συλλαβαί, ούτως ώστε ν' αποτελεσθούں τά όνόματα τεσσαρων τετραπόδων.

Αήλωσις: — Αί λύσεις συνοδεύονται υπό δεκαλέπτου γραμματισμού.

Λύσεις του 4ου φύλλου

α.) Νίψον άνομήματα μη μόναν όψιν. (Αναγινώσεται και άντιστρόφως). β.) Τό τσανάκι της ξεχασμένης γρηούλας σχηματίζεται εις τό στήθος της.

Ίδε τον Όδηγόν του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνοδότη του, Κερβ

Η ΘΕΙΑ ΠΡΟΝΟΙΑ

Είς ιεροκήρυξ μετέβη ποτέ εις τον ιερών ναόν όπως διδάξη τους πιστούς...

Όταν ετελείωσεν η λειτουργία και ο ιεροκήρυξ επέστρεψεν εις την οικίαν του...

Ό αγαθός και εύσεβης ιεροκήρυξ προσεπάθησε να τον καταπραΰνη. Και τον ηρώτησε μάλιστα πόσα χρήματα...

Τότε ο ιεροκήρυξ τῷ προσέφερε τὰ χρήματα ταῦτα, ἐνῶ συγχρόνως τῷ ἔλεγεν: Ἰδοὺ! τὸ νὰ ἔλθῃς ἔδω και νὰ λάβῃς...

ΜΙΑ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

Ό βασιλεὺς Σολομὼν ἀνέλαβε ποτέ την διεξαγωγὴν δίκης περιπλόκου.

Εἶχον ἀμφότεροι ἀνατραφῆ ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου, ὅστις ἐφαίνετο ὅτι τοὺς ἠγάπα ἐξ ἴσου.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἠγέρθη ἀγὼν νὰ γνωσθῆ ποίος ἦτο ὁ υἱὸς καὶ διάδοχος.

Ό Βασιλεὺς διέταξε νὰ ὀδηγήσωσιν ἐνώπιόν του τοὺς δύο νέους και τὸν νεκρὸν τοῦ ἐμπόρου ἐντὸς τοῦ φερέτρου...

Όι φύλακες ἔδωκαν εἰς τοὺς νέους ἀπὸ τὸ φερέτρον, τὸ ὅποιον ἀνέδωκαν ὑπόκοφον κρότον...

πῆσώ τὸ φερέτρον τοῦ πατρός μου. Προτιμῶ ὁ ἀδελφός μου νὰ λάβῃ τὴν κληρονομίαν...

Ό ΝΕΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Πάλιν ἦρθε νέος χρόνος και γεράματα. Μὰ ἡ τρελλὴ ἢ ἀνθρωπότης χαίρεται σ'...

Εἶθε δι' ἐμέ ποτέ του νὰ μὴν ἀλλάζεν ὁ χρόνος. Όπου φθίρει, καταστρέφει ὡς ὁ ἀστοργὸς ὁ Κρόνος...

ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐπειδὴ ἦσαν ἀσθενής, ἠναγκάσθη νὰ μείνω εἰς τὸ σπίτι...

Εἶχον ἀμφότεροι ἀνατραφῆ ὑπὸ τοῦ ἐμπόρου, ὅστις ἐφαίνετο ὅτι τοὺς ἠγάπα ἐξ ἴσου.

Ό Βασιλεὺς διέταξε νὰ ὀδηγήσωσιν ἐνώπιόν του τοὺς δύο νέους και τὸν νεκρὸν τοῦ ἐμπόρου ἐντὸς τοῦ φερέτρου...

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΤΟΥ ΤΣΑΡΕΒΙΤΣ

Ό Τσάρεβιτς Ἰβάν ἠθέλησε ποτέ νὰ μάθῃ ἂν οἱ ὑπήκοοί του ἦσαν ἐλεήμονες. Πρὸς τοῦτο μετρημίσθη εἰς ἐπαίτην...

πτωχικῆς καλύβης, εὐθύς δὲ παρουσιάσθη ἄνθρωπος ἀρεκτὰ και αὐτὸς πτωχός, ὅστις τὸν ὑπεδέχθη, τοῦ ἔδωκε νὰ φάγῃ...

Ό ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗ

Ό κάβουρας ἠθέλησε τὴ θάλασσα ν' ἀφίσῃ και νὰ βῆγῃ ἐξω στήν ξηρὰ χορτάρι νὰ...

Τὰ τρία τομῆδια τοῦ Παιδικῦ Πνεύματος, Βαρβέλο, τιμῶνται ἀδετα ὁρ. 1,50 και δεμῆτα...

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Έρωτοῦν τὸν μικρὸν Τοτόν: — Διατί θέλεις νὰ πηγαίνῃς εἰς τὸ Γαλλικὸν...

Έρωτοῦν τὸν μικρὸν Τοτόν: — Διατί θέλεις νὰ πηγαίνῃς εἰς τὸ Γαλλικὸν...

Έρωτοῦν τὸν μικρὸν Τοτόν: — Διατί θέλεις νὰ πηγαίνῃς εἰς τὸ Γαλλικὸν...

Έρωτοῦν τὸν μικρὸν Τοτόν: — Διατί θέλεις νὰ πηγαίνῃς εἰς τὸ Γαλλικὸν...

Έρωτοῦν τὸν μικρὸν Τοτόν: — Διατί θέλεις νὰ πηγαίνῃς εἰς τὸ Γαλλικὸν...

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ

Αἱ 50 Σεيراὶ τῶν τόμων, τοὺς ὁποίους ἐδίδαμεν με ὑποτίμησιν εἰς τοὺς ἀναγεούστας τὴν συνδρομὴν των, ἐξητηλήθησαν. Ἐπειδὴ ὅμως πολλοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ...

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Αθήναι, 38, ὁδὸς Εὐραπίδου τῆν 4 Ἰανουαρίου 1912

ΔΥΟ ἐπιστολαὶ σου, Περσεῖ, ἐλήφθησαν συγχρόνως, ἡ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου και ἡ ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου.

Σὺ εἶςτελα Δελτία ἐγγραφῆς, Ὑπὸ Ἐπιτολῆ και περιμένω τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν σου.

Αἱ σκέψεις σου, καλὴ μου Γαλατεία, δὲν μοῦ ἐπροξένησαν ἀνίαν, ἀλλὰ λύπην. Διατί τὸση ἀπογοήτευσίς;...

Τὰ τρία τομῆδια τοῦ Παιδικῦ Πνεύματος, Βαρβέλο, τιμῶνται ἀδετα ὁρ. 1,50 και δεμῆτα...

Η Ροδοδάκτυλος Ἡώς, — νέος τυνδρομητῆς, — μοῦ γράφει τὰ ἑξῆς: Ἐτέσσαρα φυλλάδια ἔχω ἀναγνώσῃ ὡς τώρα, και σοῦ λέγω...

Ότιος καλὰ καθούμενα, καλλίτερα γυμνασίου σου ἀνέδοξα, καλλίτερα γυμνασίου σου ἀνέδοξα...

Έρωτοῦν τὸν μικρὸν Τοτόν: — Διατί θέλεις νὰ πηγαίνῃς εἰς τὸ Γαλλικὸν...

ἐλιολήκη: τῆς εἶπε: «Τῆ Διάπλασι θὰ διαδάσῃς; αὐτὴ εἶνε γιὰ παιδιὰ». Καὶ ἡ Λύρα τοῦ Φεραίου: «Ἐχετε λάθος, κύριε ἡ Διάπλασι εἶνε ὄχι μόνον διὰ μεγάλους, ἀλλὰ... και διὰ σὰς».

Περὶ τὸ Νῶε, σ' εὐχαριστῶ πολύ διὰ τὸν μνημονιά σου. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ τόν συνοδεύει εἶνε τὸσον ὥρατα, ὥστε θὰ τὴν δημοσιεύσω εἰς τὴν Σελίδα Συνεργασίας.

Όσοι θέλουσιν νὰ διατηρήσωσιν και διὰ τὸ ἀρξάμενον ἐτος 1912 τὸν περυσίνων των ψευδώνυμον, πρέπει νὰ ἀπεύσωσιν τὸ ἀναγεούσταν, διότι κατὰ τὸν Κανονισμόν των ψευδώνυμων...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Εγρηθίνονται: Διάφορα τῶν Αἰγείρου. — Μία ὥρα εἰκόνη τῆς Γελαζούμενης. — Διάφορα τοῦ Βαρβέλου. — Διὰ δύο Σημαιῖται τῆς Ξανθῆς Ἑλληνίδος. — Πρωτοχρονιάτικες ἀναμνήσεις τῆς Ἑλληνοπούλας. — Τὸ λάμα τῆς γιγασίας τῆς Ἡρώδος τοῦ 21. — Τὸ πέσιμος τοῦ φύλλου τοῦ Ξανθοῦ Ἑλληνοπούλου. — Τὸ καρὰβι τοῦ χρόνου τῆς Σημαιῖται τοῦ Ἀβέσωφ. — Διάφορα τοῦ Περσεῖος. — Ἡμερολόγια και Ἡμεροδείκτες τοῦ Πλοιάρχου Νέμου. — Ἀνέδοξα, Παίγνια, Παιδικὰ Πνεύματα κτλ. διαφόρων.

Απορροπῆται: «Ἀκίνδυνα βέλγη» ἀκατάλληλον διὰ τὸν περιόδικον μας. — Ἡ νῆσος Κρήτη» (διὰ τοὺς Ἑλληνας λέγει γνωστὰ). — Ρόδον καὶ Χορτάρι» (πολὺ ὄρατον, ἀλλὰ νομίζω ὅτι εἶνε ἀντιγραφῆ ἂν εἶνε ἰδικὸν σου, βεβαιώσῃ με, νὰ τὸ δημοσιεύσω). — Ἐξ εὐχάριστος περίπατος» (κοινόν). — Χριστούγεννα» (παράκαιρον πλεόν.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Ἡλιος τῆς Ἐλευθερίας, α. (Δ.Σ.) Ἀνοιξίς, α. (Α.Α.) Νύμφη τοῦ Ἄρμυδος, α. (+; —; +) Μαινομένην Κῆμα, α. (Γ.Κ.) Ἰούλιος Καίσαρ, α. (Α.Ρ.) Μελαγχρονὴ Ἑλληνοπούλα, α. Ἐυέλπις, α. (Α.Τ.) Ἀγρόμητος Ἑλληνας, α. (Α.Β.) Μέγας Ναπολέων, α. (Ν.Ν.) Παῖδων τῆς Δόξης, α. (Χ-2) Ἀνεμώνη, α. (Β.Π.)

Ἀνανεώσεις ψευδώνυμων: Πανελλήνιος Ἑνωσίς, α. Ἀγνωρὴ τῆς Σωτηρίας, α. Παπαροῦνα, α. Γελαζούμενη, α. Τέλλον Ἄγρας, α. Ὀρειοπόλος Ψυχῆ, α. Ρέμπελος, α. Νησάκι των Γιαννίνων, α. Ἀθήνη, α. Κραυγὴ Νίκης, α. Ρεζεντὰ, α. Ἀνθρείος Ἀνθρείος, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμῶν ν' ἀνταλλάξωσιν: Ἡ Πανελλήνιος Ἑνωσίς (0) με Βασιλίαν τῆς Κύπρου, Ἡχὸ τῆς Καρδιᾶς, Ἀ-

θανάσιον Διάκονο. — Ἡ Λύρα τοῦ Φεραίου (0) με Κρητιοπούλαν, Φαῖδρον Ἀδάμαντα, Βάσκαν τοῦ Κανάρη, Ἐξόριστον Ἀτίδα, Κάριεν, Σελίδα, Γλυκεῖαν Ἑλλίδα, Πόδον τῆς Κρήνης, Παπαγάλον τοῦ Τσάρου, Δούκισσαν τοῦ Λάντσιου, Βυθύνην Ἑλληνοπούλαν, Ἑλληνοκήν Θεότητα, Δικηφόρον τῆς Νεολαίας, Σβυσσοὺ Κανδῆλη, Ἀεροναυτοπούλαν, Στέλλαν Βιολάντη, Ξανθοῦλα τοῦ Τσιγγαροῦ, 25ην Μαρτίου, Νέλικε, Πλοιάρχου Νέμου, Ἀθανάσιον Διάκονο, Ἐγγονὸν Ἀδιοκράτορος, Ἀλέξανδρον Μανουκοκράτορον, Ἐξόριστον Βασιλιά, ἂν — Ἡ Θεὰ Ἑλπίς (0) με Ἑλληνοκήν Δόξαν, Ἀρχιζέλιον και ὀλας τὰς Ἑλπιδας. — Ὁ Ρέμπελος (0) με Ἀηλιολομένην Κόρην, Νέλικε, Φαῖδρον Ἀδάμαντα, Μαραμῆνην Καμῆλιαν, Σωφραζέταν, Στέλλαν Βιολάντη, Ἡβην, Κρητιοπούλαν, Τέλλον Ἄγραν, Ζαρόνην, Γλυκεῖαν Ἑλλίδα. — Ἡ Ἥχὸ τῆς Ἡπειροῦ (0) με Διμήρονον τῆς Νεολαίας, Ἀηροδὸνα τῆς Ἡπειροῦ, Στέλλαν Βιολάντη, Ἡβην, Γλυκοῦραι, Κρητιοπούλαν. — Ἡ Κραυγὴ Νίκης (0) με Μιρομῆταν και Τσιγγαροῦλαν. — Ἡ Ρεζεντὰ (0) με Αἰγυπτίαν Ἀριστοκρατίαν, Ἀτικὴν Δίαν, Ἰδανικὸν τοῦ Καλλιτέχρον, Ἀρχαίαν Ἑλληνίδα, Κουλάμνον τοῦ Ἀγοροῦ, Γλυκεῖαν Ἑλλίδα, Κρητιοπούλαν, Μαραμῆνην Φῶσιν. — Ἡ Συριανὴ Λύρα (0) με Ἀνόνημον Ἑταιρίαν, Ἀθήνης Στέφανον, Τσιγγαροῦλαν. — Ὁ Ρωμαῖος (0) με Γλυκεῖαν Ἑλλίδα, Μαραμῆνην Φῶσιν, Μελάχρον.

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Εὐχαριστῶ πολύ-πολύ ὄσους μοῦ εἶςτελαν κάρτες διὰ τὴν Πρωτοχρονίαν. Φέτος εἶνε τὸσον πολυπληθές, ὥστε θὰ ἤθελα πολὺν τόπον διὰ τοὺς ἀναγεούσταν, Ἄλλ' ἂν παραλείπω ἔδω τὰ ὀνόματά των, ἂς βεβαιωθῶσιν ὅλοι ὅτι εἶνε βαθεῖα γαρῶμένα εἰς τὴν καρδίαν μου καρδιαν. Τοὺς εὐχαριστῶ και πάλιν. Καὶ τοῦ χρόνου, νὰ μοῦ γίρουν!

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ὑπερασιατὴν τῆς Ἑλλάδος (ἔλαβῃ, εὐχαριστῶ) Ἡχὸ τῆς Ἡπειροῦ (εὐχαριστῶ διὰ τὰς εὐχὰς: αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν) ὀλα τὰ δελτία ἐμπροσθὶν νὰ λάβωσιν μέρος εἰς τὸν Διαν. τὸν Λύρα. τὸν Ἄσπ. ἄλλ' ἕκαστος χωριστὰ) Ρεζεντὰν (χαίρω πολὺ ἐγενεῖς καλὰ και περιμένω τὸ ἄλλο γράμμα, μεγάλο-μεγάλο) Ἀτρομῆτον Ἑλληνα (ἔστειλα ἐκ νέου τὸ δαύτερον) Θεὰν Ἑλλίδα (τετραδία ἔστειλα) Ζενοτινεμένην Ἑλληνίδα (ὠρατο: ἀλλὰ γιὰτί δὲν μοῦ γράφεις και δύο λόγια παραπάνω;) Ἀνοίξιν (σὲ δέχομαι μετὰ πάσης χαρῆς α' ἐλπίζω νὰ φανῆς ἀξία τῆς ἀδελφῆς σου) Ἀθηνῶν (ν' ἔδω ἔλαμε χιόνια: περιμένω τ' ἀποτελέσματα τοῦ ξεσπαθώματός σου και σ' εὐχαριστῶ διὰ τὴν προθυμίαν) Ἀημ. και Μιλτ. Περσικ. (εὐχαριστῶ διὰ τὰς προσπάθειας νκι περιμένω τὸ ἀποτέλεσμα) Βασιλίαν τῆς Κύπρου (ἔστειλα Ἰον και 18ον τόμον) Μαινομένην Κῆμα (εὐχαριστῶ πολὺ ἀνορθογραφίς δὲν εἶδα παρὰ μόνον ἕνα ἐγγράφω με νι, ἐνῶ θέλει δύο γάρμα) Κυδωνιάτην (ἔχει καλῶς ἀσπάζομαι τὴν ἀδελφὴν σου) Γ. Δουλ. (ἔστειλα ἐκ νέου) Ἡρώδα τοῦ 21 (ἔχει καλῶς) Ξανθοῦ Ἑλληνοπούλου (ἐλήφθησαν) Ἀθην (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν Χριστογενενιάτικὴν κάρταν) Ἐθνομάρτυρα Αἰμυλιανὸν (εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰς ἀόκλους προσπάθειας: περιέργον τὸ ὄνειρόν σου) Ἐτυχητὴν Ὑάδων (ἔλα ἐλήφθησαν, εὐχαριστῶ) Ἄψιμο-Σβύσο (ἔστειλα μαζί μ' ἐπιστολήν) Σωφραζέταν ἔστειλα) Ἐνδοξὸν Σοῦλε, Ξανθὴν Ἑλληνίδα, Ἤλιον τῆς Ἐλευθερίας, κλπ. κλπ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαβῃ μετὰ τὴν 4 Ἰανουαρίου θάπαντῶ εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 129ος Διαγωνισμός Λύσεων Δεκεμβρίου - Μαρτίου

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΚΑΡΩΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οι έχοντες ψευδώνυμον εγκεκριμένον δια το 1912 συνδρομητά ή αδελφοί συνδρομητών, δύνανται να συμμετάσχουν τού διαγωνισμού τούτου των Λύσεων ΔΕΡΡΕΑΝ. Πάντες οι άλλοι πρέπει να εσωκλείουν δια τας λύσεις των εκάστου φυλλάδιου, -δοσάδηποτε και αν είναι, - γραμματόσημον αξιωματικόν 10 λεπτών οί συνδρομητά και τὰ δέδελ-φια των, και 20 λεπτά οί κατά φύλλον αγορασταί, άλλως δεν λαμβάνονται υπ' όψιν αί λύσεις των. Ο χάρτης των λύσεων επί τού όποιου και μόνον δέον να γράφωσι τας λύσεις των πάντες ανεξαιρέτως οί διαγωνιζόμενοι, κωλει-ται εν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλου, ὡν ἑ-καστος περιέχει 20 φύλλα και τιματα φρ. 1. Αἱ λύσεις τού παρόντος φύλλον ἔινε δικταί πανταχόθεν μέχρι τῆς 10ης Φεβρουαρίου πέραν δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, μόνον ἐάν ληφθῶσιν πρό τῆς δημοσιεύσεως των γίνονται δεκταί. Τὸς λοιποὺς δόσος, βραβεῖα κλπ. εἶδε εἰς τὸν Ὁδηγόν τού Συνδρομητοῦ, Κεφ. Δ' και 5', φύλλον πρώτον ε. 8. Ὁ Ὁδηγός στέλλεται εἰς πάντα αἰτούντα.

50. Λεξιγράφος.

Δύο γράμματ' ἄν ἐνώσῃς, Μίαν πόλιν θά δηλώσῃς. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης τῶν Μεδιῶν

51. Στοιχειόγραφος

Σὲ παλῆθ βασιλοπούλα, γράμμα ἐν' ἄν προστεθῇ, κάτοικος ἐνδόξου χωρίου, παρευθὺς θά εὐρεθῇ. Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Κυριοπούλου

52. Ἀναγραμματισμός.

Ζῶν εἶμαι τῆς ἐρήμου, πολὺ χρῆσιμον ἐγώ, μὴ μὲ ἀναγραμματίσῃς γιατί ἀρχίζω νά... πηδῶ! Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βασίλειας τοῦ Κανάρι

53. Πυραμίδ.

Οἱ σταυροί ἀποτελοῦν νῆσον τ. Αἰγαίου. *+* = Ζῶν **+** = Πέρσης Βασιλεὺς ***+*** = Ἐπικρατὶς βασιλική ****+**** = Κώμη τῆς Ἑλλάδος Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης

54-57. Μαγικὸν γράμμα

Τῆ ἀνταλλαγῆ ἑνὸς γράμματος ἐξ ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νά σχηματισθῶσιν ἄλλαι τόσαι λέ-ξεις: μέγας, μέρος, κακός, κτήμα. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χάρη

58. Ἀκροστιχίς ἐξ ἀντιθέτων

Τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν ἀντιθέτων τῶν κάτωθι λέξεων ἀποτελοῦν τὸ ὄνομα ἀρχαίου βασιλέως: Ἐὐσεβής, ἄνευ, βία, γήρας, σύνολον, εὐ- γνώμων, ἀμαθής. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνδρείου Ἀνδρίου

59. Μαγικὴ εἰκόνα ἄνευ εἰκόνας

Φθάνει πιά, φθάνει, ἔλεγεν ἡ μητέρα εἰς τὸν Τότην. Εἶπα στάσου! πάλι ἐπαράφα-γες ἀπόψε. Μά τί, μαμμά, τί ἔφαγα; Τί νά ἔφαγεν, ἀλήθεια; Ἡ μαμμά τὸ εἶπεν. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ροδοπαίου Ἑλλησπαιδὸς

60. Ἀριθμητικὸν παίγνιον

2 8 4 2 3 Μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν, ἀμεταβλη-

των τὴν σειράν, νά παρενθεθῶσι τὰ ἐξῆς τέσσαρα σημεῖα: -, +, x, ÷, οὕτως ὥστε τὸ ἐξαγόμε-νον νά ἰσοῦται τῷ μηδενί.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ζαφίρης

61. Φωνητολόπιον

ρχ-στ Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Εὐτυχοῦς Μαρά

62. Γρίφος Ἰνδικός

α 4 (ἀντωνυμία), μ 2 (σύνδεσμος) β 5 (ού-σιαστικόν), α 7 (ουσιαστικόν), α 3 (ἀντωνυ-μία), δ 1 (σύνδεσμος), θ 3 (ὄνομα κύριον) x β (ρήμα).

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κραυγῆς Νίκης

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλον 50-51

482. Ἀφρικῆ (ἂν φρικῆ)—483. Ρῆμα - γρήμα. —484. Σόφια - σοφία. —485. Χλόη - γολή.

486. Σ ΜΙΑ 487. Δεινὸν πρὸς μέν- ιρα λακίειν. (Ἡ ΜΙΑ ΔΑΣ ἀνάγκωσις κατὰ στή- λας, ἐκ τῶν κάτω καὶ ΣΙ ΔΗΡΟΣ ἐκ τῶν ἄνω ἐναλλάξ). Α Δ Ρ Ω Ν —488. Μὲ τὸ πηθά- Σ Ο Ν λιον (πήδα, Δυῶν!) —489. ΑΡΤΕΜΙΣ

(ἌΡπα, ἘΤΕοκλής, ΣαλαΜΙΣ).—490 Ὁ σπείρων ἀνομίαν θερίζει ἄνεμον —491. Οὐδαίς ἐλεύθερος ἐαυτοῦ μὴ κρατῶν, (οὐ δι-ἔλ-ἔφ θερος αἰ αὐ τοῦ-μὴ-κρά τῶν).

492. Σοφοκλῆς (σοφῆ, κλεις). —493. Κύ- λων-κῶν. —494. Λύλος - ὕλος. —495 Ὁ Ὄρος, ἡ ὄρα.

496. Ι 497-499. 1. Ἡ Δ Α Σ παιδεία τοῖς ἀνθρώ- Δ Ι Σ Ω Ν ποις δεύτερος ἤλιος Ε Υ Ρ Ω Τ Α Σ ἐστίν. 2. Καλὸν φύ- Δ Υ Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ οισι καρπὸν οἱ σε- μνοὶ τρέποι. 3. Ἡ- θος πονηρὸν φεῖγς καὶ κέρδος αἰσχρόν. —500

—504. Τῆ ἀνταλλαγῆ διὰ τοῦ Τ: τῆνος (ἡ νότος), τόπος (ἡ πόσις) ταῖρος, ταχίς, τόμος. —505. ΣΟΛΩΝ (Ποσειδῶν, Αἰὼλος, πόλος, πελῶρα, ΝίΝος).—506. Ὀργῆ καὶ ἄνευσις πολλοὺς ἀπέλασαν.—507. Εἶμαι συν-δρομητῆς τῆς Διαπλάσεως (Ἡ με συ - δρω - μύτ' εἰς τίς - διὰ πλα σὲ ὤς).

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κυριοπούλου

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βασίλειας τοῦ Κανάρι

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χάρη

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνδρείου Ἀνδρίου

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ροδοπαίου Ἑλλησπαιδὸς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνδρείου Ἀνδρίου

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χάρη

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνδρείου Ἀνδρίου

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ροδοπαίου Ἑλλησπαιδὸς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χάρη

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνδρείου Ἀνδρίου

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ροδοπαίου Ἑλλησπαιδὸς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χάρη

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνδρείου Ἀνδρίου

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ροδοπαίου Ἑλλησπαιδὸς

ΜΙΚΡΑΙ ἈΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις με ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτά 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτά 5 μόνον με παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ με κερφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος δόσος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεροι τῶν 15 πληρο-νται ὡς νά ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔνω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, με κερφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ἀπολογίζεται ὡς ἑξ ἑλέξις ἀπλά.—Αἱ μὴ συνδεδεμένα ὑπὸ τοῦ ἀντι-τιμου ἀγγελεῖα δὲν δημοσιεύονται].

Τῷ Γεωργίῳ Χ. υιοπαίδῳ εὐχομαι τὸ νέον ἔτος αἰσίον καὶ εὐτυχές. Νικόλαος Ἀθ. Μάρκος (1Β', 22)

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ Ὑποψήφιος Δημοψηφίσματος τοῦ 1912 Ὅλοι ψῆφον ἄσπερην (1Β', 23)

Νέλλε, εὐχαριστῶ. Ἐλπίζω νά συγχο-ρηθῇ ἡ ἀδοῦα περιέργειά μου. Ρωμαιοί. (1Β', 24)

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 4ου ΦΥΛΛΟΥ (Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 53.)

ΑΘΗΝΩΝ: Α. Η. Παλαγιάννης, Γ. Ε. Σκεπα-σθιανός, Ἰωσήφ Κ. Ἀττίουδ, Χρυσὸ Παπάγι, Κ. Ι. Μελετόπουλος, Σκλάβρα τῆς Ἡπείρου, Ἑλλη Ἐμ. Μέλιντα, Μέλλον Ναυτοπούς, Καρ. Σούλης, Κασσιανὴ Κουρούλλη, Κατίνα Δ. Χατζηπαναγιώ-του, Ἑλλη Α. Ἰωαννίδου, Κραυγὴ Νίκης.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Δημ. Παπαγιολαίου, Βασιλικὴ Οἰκονομοπούλου.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΩΝ: Εὐδοκεία Α. Ταγκοπούλου, ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Τάκης Γ. Μκαυδατόπουλος, ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Ἀρηματολὸς τοῦ Πίνδου, Σταμ. Μπάτσος, Ἑλένη Ι. Οἰκονομοῦ.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ἰωάν. Κ. Ἀνοστασόπουλος. ΔΑΡΙΣΣΗΣ: Γεώργ. Δημόσιος, ΔΕΧΑΙΝΩΝ: Ἡρώς τοῦ «21», ΣΥΡΟΥ: Κλ. Θ. Πετροκοκκίνου, ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Γεώργ. Β. Βαφειόπουλος, Παν. Ι. Βογιατζόπουλος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἑλένη Κ. Στρούμη, Ἐν-δοσος Παλκίς. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Θεμιστ. Νάλτας (2-8) ἸΩΑΝΝΙΝΩΝ: Νησάκι τῶν Γιαννίνων (3), Να-ταλία καὶ Ἀλεξάνδρα Γ. Καταντζῆ (3). ΚΑΤΤΡΟΥ: Ν. Σκιαδῶς (3-4). ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ: Α. Κ. Ἀράσης, Μαρία Φ. Δουκέλλη (3), Πάνος Φ. Δουκέλλης (3), Ἀφε-Σβ-σε (2-3), Θαλής. ΣΜΥΡΝΗΣ: Ἀλκιβιάδης Παλαδημητείου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐδυντῶν ὁδὴν τὴν λύσιν τὰ ὄνόματα ἐ-τέθησαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἐξῆς δύο: ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΜΠΑΤΣΗΣ ἐν Κερκύρα καὶ ΙΩΣΗΦ Κ. ΑΤΤΙΟΥΣ ὁδὸς Σόλωνος 94 ἐν Ἀθήναις, οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἑκαστος ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου. Πλεονάζει δρ. 0,10 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγων.

ΟΙ ΑΛΛΑΞΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

Συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται, διὰ νά μὴ παραλίπητὸ φύλλον των, νά δηλώ-νουν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτά διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταχυτάτης. Ἄλλως δὲν εὐδυνόμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ φύλλον.

ΔΑΡΥΓΓΟ-ΟΠΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Πλατεία Ὀμονοίας Ὅδος Λάρου 8α Ὁραὶ ἐπισκέψων 10-12 καὶ 3-5

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χάσαν ἡμῶν ἀπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with subscription information: ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ, ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Α. 20, ΔΙΑΒΟΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος, Ἐν Ἀθήναις, 14 Ἰανουαρίου 1912, Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 7

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΑΝΔΡΕΪ ΒΑΛΔΕΣ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'. (Συνέχεια)

— Δὲν φοβεῖσθε, κύριε μαρκήσιε, καμμίαν κακὴν διαχειρίσιν; Ὁ υἱὸς σας μόλις εἶνε δεκαεξὲς ἔτων καὶ ἡ κόρη σας δεκατρεσσάρων. Εἶνε πολὺ νέοι διὰ νά διευθύνουν μίαν περιουσίαν. Ἐάν ἐδιορίζατε κανένα κηδεμόνα προσω-ρινόν, κανένα οἰ-κογενειακὸν σύμ-βουλον...

— Ὁχι, κύ-ριε Λαλουέτ, ἐν-νῶ ν' ἀρίσω εἰς τὰ παιδιὰ ὄλην τὴν ἐλευθερίαν καὶ ὄλην τὴν εὐθύνην, διὰ νά ὀριμάσῃ ὁ νοῦς των. Ἐ-λειψά προ ὀλίγου δεκαπέντε ἡμέρας καὶ κατεγοητεύ-θην με ὅσα ἐγει-ναν κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου, χωρὶς νά τὰ διατάξω καὶ χωρὶς καν νά τὰ ὑποδείξω. Τὸ μόνον τοῦ εὐχομαι εἶνε νά μὴν ὑπάρ-ξουν ἐχθροί.

— Καὶ ποίους ἐχθροὺς φοβεῖσθε; Ὁ μαρκήσιος διηγήθη τὰ κατὰ τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν ἀποπομπὴν τοῦ Μπα-σύ. Ὁ συμβολαιογράφος ἐκίνησε τὴν κε-φαλήν.

— Πραγματικῶς, εἶπε, κάποιος φόβος ὑπάρχει. Ὁ παλιχάθρωπος αὐτὸς θά προσπαθῆσῃ νά σῆς βλάβη, ἀλλὰ δὲν θά εὐρῆ πρόθυμον βοηθῆσαι, διότι δὲν τὸν ἀγαποῦν εἰς τὸν τόπον. Ἐν πάσῃ περι-πτώσει, βεβαιώθητε εἰς ἐμέ. Θά ἐπισκέ-πτωμαι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν οἰκο-γενεϊάν σας καὶ θά προσπαθῆσω νά τὴν περιβάλω με ρεῦμα συμπαιθείας.

Συνώδευσεν τὸν μαρκήσιον μέχρι τοῦ

ἀμαξίου, τὸ ὅποιον ἐφύλατταν ὁ Πέτρος κα' ἐνύταξεν με προσοχὴν τὸν νεανίαν.

— Ναι, εἶπε πρὸς τὸν μαρκήσιον. Τώρα συμφωνῶ μαζί σας εἴμπορεῖ κα-νεὶς νά ἐμπιστευθῇ αὐτὸ τὸ παιδί.

— Καὶ ἡ ἀδελφὴ του τοῦ ὀμοιάζει σωματικῶς καὶ ψυχικῶς, προσέθεσεν ὁ Ριονσαί; γι' αὐτὸ με ὄλην τὴν παραδο-

τοὺς ἐγγαράζωσιν εἰς τὴν καρδίαν των. —Πρὸ παντός, ἀγαπητοί μου, τοῖς εἶχεν εἰπῆ ὁ μαρκήσιος, μελεῖατε διὰ νά μὴ ξεχάσσετε ὅσα ξυῖρετε, διότι χωρὶς μαθήματα ἀπὸ τέτοιαν ἡλικίαν, καὶ χωρὶς ἰδιαίτερον σπουδῆν, θά ἐκινδυνεύατε νά καταστήσετε ἀμαθεῖς.

Ἐκινδύνισαν λοιπὸν τὴν ζωὴν των. Ἐγνώριζαν κάλλιστα τὴν ἀγγλικὴν, τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν ἰσπανικὴν, τὰς ὀ-ποιίας τοῖς εἶχον διδάξῃ οἰκοδιδασκάλισ-σαι ἀπὸ τῆς τρυφεράς των ἡλικίας. Συ-νεφώνησαν νά μὴ ὀμιλοῦν μεταξὺ των παρὰ μόνον τὰς τρεῖς αὐτὰς γλώσσας, σήμερον τὴν μίαν, αὖριον τὴν ἄλλην.

Ἐπειτα θά ἐμελετοῦσαν μαζὺ γραμμα-τικὴν καὶ θά ἔγραφαν κατ' ἀμοιβαίαν ὑπαγόρευσιν.

Μίαν ἡμέραν ἐπίσης θ' ἀφιέρωναν εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ ὁσάκις θά εἶχαν καμ-μίαν ἀπορίαν, θά ἐρωτοῦσαν τὸν διδά-σκαλον τοῦ χωρίου.

Κάθε πρῶτὸ θά εἰργάζοντο εἰς τὸν κή-πον καὶ εἰς τὴν αὐλήν, με τὸν ὑπηρε-τήν τὸν ὅποιον εἶχε μισθώσῃ ὁ μαρκή-σιος, καὶ με τὴν Ὀνωρίαν. Διὰ τὰς πωλήσεις θά ἐπήγγαιναν μαζὺ εἰς τὴν πόλιν, ἡλπίζαν δὲ ὅτι γρήγορα θά ἐ-πῆρκον εἰς τὰ ἐξοδά των με τὰ εἰσοδή-ματα τοῦ κτήματος.

Ἐξήτητα τῆς περιστάσεως, φεῦγο ἤσυχος, βασιζόμενος εἰς τὰ δύο παι-διά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' ΔΥΟ ΜΙΚΡΟΙ ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ

Ἡμέραι καλῶς χρησιμοποι-οῦμεναι

Μετὰ συγκινητικὸς ἀπο-χαιρετισμοὺς, ὁ μαρκήσιος ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Ροχέτ-την. Καὶ τώρα ἐταξείδευε διὰ τὴν Νότιον Ἀμερικὴν, διότι τὸ Βουένοσ-Ἀἶρες εἶ-χεν ἐκλέξῃ διὰ τὰς με-λῶσας ἐπιχειρήσεις του.

Μόνα τὰ δύο παιδιὰ ἀ-νεπόλουν τοὺς λόγους τοῦ πατρὸς καὶ προσεπάθουν νά

Ὁ Πέτρος, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Γιαννίου... (Σελ. 58, στ. α')

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀγέλας ἐδοσαν εἰς τὸ πάρκον. (Σελ. 58, στ. α')